

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Cap. 1. De spontaneo & voluntario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

TRACTATVS II.

De Actibus Humanis voluntarijs & involuntarijs.

C A P. I.

De Spontanea & Voluntario.

AD Operationem Spontaneam requiritur, ut ab intrinseco principio procedat, & a genere agnoscat quid agatur. Nam *Voluntas non fertur in incognitum*. Hinc spontaneum definitur, cuius principium est in agente, cognoscente singula, id est, ea omnia, ex quibus substantia actionis, tanquam obiecto suo, dependet V. C. Si Titius patrem ense occidat, necesse est, ut sciat esse hominem, esse patrem, esseensem, &c. Nam actio parricidij ex natura versatur circa patrem.

N.B. Spontaneo contradictoriè opponitur non spontaneum: contrarie invitum, quare omne invitum est non voluntarium, sed non vice versa.

Difserit autem invitum à non spontaneo, & involuntarium à non voluntario, 1. Subiecto, quia invitum & spontaneum solis substantijs cognoscensibus tribuitur, non voluntarium autem & involuntarium propriis solis intellectualibus; At vero non spontaneum & non voluntarium maxime substantijs non cognoscensibus competunt. 2. Differunt latitudine prædicationis. Omne enim invitum est non spontaneum, sicuti & omne involuntarium est non voluntarium, sed non vice versa: siqui-

Siquidem ex contrario recte infertur contradictorium: *Est nigrum, ergo non album.* Non item ex contradictrio contrarium, *Est non album, ergo nigrum.* Confirmatur. Sola ignorantia facit actionem esse non voluntariam, ut si hominem occidisti, inuincibiliter ratus esse feram, sponte homicidium non commisisti. Non tamen sola ignorantia facit actionem esse inuoluntariam; sed requiritur etiam repugnancia voluntatis, ut dicaris inuitus agere. Quapropter, si inimicum, quem occisum vis, per inuincibilem errorem pro fera occidas, homicidium tibi nec voluntarium erit, nec inuoluntarium. 29.

C A P. II.

De Libero.

Libera actio est, quæ post intentionem finis, & deliberationem rationis ex electione est.

Intentio est motus rationalis appetitus in finem, per media assequendum, cuiusmodi actio soli homini competit, nam solus ipse in bono cognito percipit ordinem ac proportionem ad media: in qua proportione formalis ratio finis consistit. Bruta, quia carent intellectu, materialiter solum cognoscunt bonum suum & finem,

Finis est, qui propter se appetitur, & cuius gratia cætera velut media appetuntur.

Deliberatio rationis oritur ex indifferentia rerum, intellectui in hac vita propositarum, quæ indifferentia in eo consistit, quod nullum particulare obiectum homini in hac vita appareat omni ex parte bonum atque conueniens, hic & nunc necessario appetendum si felix esse velit: nam in obiectis virtutum, V. C. reperit molestiam, in obiectis vitiorum tu pitum.

B 5 dinem.